

Uppt. av Hjalmar Nilsson

Anmärkningar:

efter Herr Lars Holmberg
och hans hustru i Maglarp
80 år gamla

Julfirandet²

I Maglarps socken skylls härad för 30-40 år sedan.

1 Före jul skulle dessa arbeten vara fullfärdiga,
nämligent: slätt, bak, brygd, ~~tak~~, skuras och fe-
jas. Man fick inte spinna och inte väva under
julen.

2 Angående juldagens väderlek så skulle ja-
nuari månad blixa likadan. Februari skulle
bli likt annandag jul, Mars lika med 3 dag jul
o. s. v.

10 sid.

3 De bakke så de skulle stå sig till påska, för att brödet skulle hålla forkades det i ugn och kallades hovring. De skulle brygga julöl. De slakkade så de stod sig ett år. Talgen skulle smälta först och slås i en tunna, sen doppades veken i den smälta talgen till dess den fick den önskade tjockleken, för att talgen skulle hålla sig varm, var där sand runtomkring tunnan. All ren-
göring skulle vara undanskökta innan jul-
afton, och allt skulle vara tillräffa, så intet ar-
bete skulle utföras juldagen. Alla gårdenas folk
skulle delta i badningen. Vid solnedgången
julafton skulle allt arbete vara slut.

4 Ryttare, dragoner och soldater skulle havat lön
i form av matvaror till jul. Till påsk fick de
de bröd och fläsk. Det kallades julmat och pås-
kamat. Fattigt folk brukade gå omkring med en
stor svärsäck över axeln och gå från gård till
till gård, de fick hvå skivor bröd med ett stort
stycke fläsk emellan.

Först om morgonen så skulle de upp och skära hackelse kl 2, så att det skulle stå sig hela julen över. Alla förberedelser skulle vara gjorda när solen gick ned på julafonden: gård och loge skulle vara fjädrade, hästar och kor vattnade. Alla dörrar och fönster skulle vara stängda för att ej kroll och vättar skulle komma in och skada djuren.

När allt var färdigt ^{brottade} man sig och tog på helgdays kläderna. Drängarna gingo till kyrkan för att vara med om julringningen och kinnandet. De gamla stodo utanför och lyssnade till ringningen. Julhelgen ansågs sluta när det var knut

Doppardagen, lades långhalm på golvet omkring en där plasserad gryfa, omkring denna gryfa fogs plats och man dopprade bröd i gryfan vari fanns spadet av det fläsk man kökt till julen.

För en 40 årsedan började man använda julgranen. Ljusen som de själv stöpte hade tre armar på, som skulle användas treffonalfton.

Julljusen användades, dels ensamma, dels tregrenade, dels präser att lysa på bordet. Ljusen på julbordet skulle ländas förr än andra ljus och släckas sist. De fingo ej lagas bort från bordet eller användes att lysa med under bordet emedan eldsvo^o eller annan olycka då kunde hända gården.

I lugans väggar skulle sprycas med granris och s.k. julbrev uppstyckades, banader upphängdes.

Man brukade sätta granat^s och maja på golvet. Träden skulle sättas utanför förstugan så kul-där mayas med grönt. Detta skulle ske på julaffon när allt arbete var undanstökat, så skulle husbonden göra det. De kallades för julgranar.

4 Kornkärve kallas för julkärve.

Askan från julaffonens brasa, skulle sättas över kornas hals och rygg, för att freda dem för sjukdom. Annandag jul skulle gässen hava

havre i ett såll vari skulle ligga en ullsax och en gnidsten. Flästarna skulle hava salt annan dag jul på morgonen.

Mitt på ^{bordet} låg en stor hög brödkakor, och kars ringar varo uppställda runtomkring. Detta brödförråd skulle räcka för allhelgdagarna. Bägare, kannor och stop skulle vara fylda med öl. Husbonden och hans hustru satte sig vid övre bordsändan, drängarna vid längsidan närmast väggen, pojkor och barn vid den motsatta sidan. Efter målliden togos fat och fallrikar bort, bordukens kanter vekos upp så att de läckte brökhögen, som skulle ligga kvar för att visa vad huset förmådde.

Julaftron var matsedeln: bröd med smör, ost och soppa, fisk och soppa ~~och~~ gröt, samt stek och kakor. Juldagen skulle folket ha kavrings och ost innan de gingo i stallen, sylta och rödbetor efter julottan samt soppa till middag. Annandag jul på morgonen blockkorv och längkål, till middag stek och

gröt. Nyårsafton och Trellonafton fick man i regel fish och gröt samt haker.

19 Bandhunden skulle ha ha gröt julaffon.

20 Julgröten kokades av mjölk och risgryns. En mandel lades i gröten och den, som fick den skubbe under det kommande året bliva gift. Ellfat gröt sattes på logen åt bonken, för att han skulle förstå att man önskade honom kvar på gården även kommande år. Grötrum. Denna gröt är god som gull. För den, som har kokt den har varit full. Full utav kärlek och fro. Därför är gröten så god.

21 Till jidhögen skulle en ha vring, ett stycke slamsylta, stek, korv och ost samt några våfflor och godrån

22 Julaffon spelades kort om äppelen och nötter.

Skåne Söder h. Haglunds, Sn
LUNDSS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

Ytterst av Helmer & Nilsson
3930 från Kungl. Biblioteket och han 7
varit 80 år sedan

17 Nyårsdagen är det en gammal sed att allt, som
dena dagen händer någon, det händer hela på-
följande året. Nyårsnyet har, sedan uråldriga si-
der åtagit sig allmogens uppmärksamhet. Så många
dagar deksamma döljas under molnen, så många
dagar skall och såden ligga i jorden innan
den uppkommer. Om aftonsjärnan (*Tenues*) går före
betecknar det god årväxt; men går nyet före och
sjärnan efter, betecknar det dyrtid.

33 Trefaldondeffon brukade man gå omkring med
sjärnan en fingerst, som liknade ett överdrag
av skinn, och inne i denna cylinder suttlo ljusen.
När sjärnmannen kom till gården, sjöng han en
visa, under hiden snurrade han sjärnan, som häng-
de i ett snöre runt.

4 Julaffon brukade man klä ut sig till julspö-
ken frunlimmer klädde ut sig i manskläder och
vanfolk i frunlimmerskläder. Därjämte svärslade
an sig i ansiktet och utrusta sig med skägg.

pucklar på ryggen och dylikl.

Annandag jul iste go drängarna mycket tidigt upp och gingo till någon någon granna, som ej var lika morgonkry, skaffade sig tillkråde till stall och fähus, ryklade, fejade och strödde sand på golvet. Blevo de överraskade av gården ^{folk} det var deras tur att bjuda på brännvin. Motsatsen förekom även då drängarna gingo till någon, som var illa fäld, då kastades hela gödselhögen in i stall och fähus, hästarnas bundos i kornas bås och värtom, edskapsen stängdes under kreaturen, och att all uppstänkbar wrede tillställdes. Komma drängarna upp under tiden blev det vanligen slagsmål eller edergällning en följande jul.

Det var mycket brukligt att gå med grisolen nyårsafton vilket fölгich på följande sätt: en person kom och inkastade en svinfot på bordet, med lefsamma, som han hade inkastat den avlägsnade han sig springande därifrån, upphanns han av

de inrevarande fick han följa med med in och för varit ben, som fanns i svinfoten, som han inkunde svälja, skulle han ha en sup. Man brukade gå med fågeln julaffon och med kosvansen breffonalfon.

7 Knutsdagen på middagen slogs med ris på hovknutarna för att köra julen ut. Knutsdagen hade de bal, knubbal.

Under julen brukade man på denna ort leka bland annat följande lekar: "Glo Blackå" detta tillgick på följande sätt, över två stolar lades en rund stake, på denna stake satte sig en person med benen i kors över staken och stödde sig på en annan stake, med denna stake skulle han försöka peta ned fyra stycken brädlappar, som lågo hvå på vardera staken på samma gång, som han balanserade med och stödde sig på staken. "Peka Pans öga" tillgick så, att hvå personer ställde sig framför varandra med en stake mellan benen med denna stake skulle

den som stod försöka släcka ljuset, som stod i en sandhög, den som stod framför skulle försöka förhindra honom. Båda höll nämligen i samma stake. Dessutom lektes: "Blindbock låna eld, gömma ringen" m. fl. andra lekar.